

הקדוש בין את מה שסתום בו ובין את מה שנגלה בו והשיג את מה שלא השיגו כל שאר בני העולם ואשרי חלקו. **אַתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנָשִׁיךְ יְדוּי** ולאחר שסיים רשב"י לבאר את הסודות האלו בא בנו רבי אלעזר ונישק את ידו.

סדר כתיבת סת"ם

אָמַר לַיהוָה, אֶלְעָזָר בְּרִי, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, אֲזוּדָהָר דְּלָא לְמִכְתָּב שְׁמָא קַדִּישָׁא, אֶלָּא כְּדָקָא יְאוּת ואמר לו

רשב"י אלעזר בני מכאן והלאה תזהר שלא לכתוב את השם הוי"ה הקדוש אלא רק כראוי כי רבי אלעזר היה סופר מובהק. **דְּכָל מָאן דְּלָא יָדַע לְמִכְתָּב שְׁמָא קַדִּישָׁא כְּדָקָא יְאוּת, וְלִקְשָׁרָא קְשָׁרָא דְמַהֲיֻמְנוּתָא קְשָׁרָא דְחַד בְּחַד, בְּגִין לִיְחִידָא שְׁמָא קַדִּישָׁא** כי כל מי שאינו יודע לכתוב את השם הוי"ה הקדוש כראוי ולקשור אחד באחד את כל הקשר של האמונה הרמוז באותיות ה' בכדי לייחד את השם הקדוש הרי הוא מבזה את השם. **עֲלִיָּהּ כְּתִיב וְעָלִיו נֹאמַר, (במדבר טו) כִּי דָבַר יְהוָה בְּזָה וְאֵת מִצְוֹתוֹ יִפְרֹ הַפֶּרֶת הַפֶּרֶת [קִיב] וְגו'** דהיינו שמי שלא מכוון בכתיבת השם הקדוש

אור הרשב"י

על פי שיש בידו מצות הרבה כדיי הוא לדחותו מן העולם אמר כל התורה כולה אני מקבל עלי חוץ מדבר זה וזהו כי דבר ה' בזה אמר כל התורה אמר מפי הקודש ודבר זה משה מפי עצמו אמרו זהו כי דבר ה' בזה. ד"א כי דבר ה' בזה ר' מאיר אומר זה הלמד ואינו שונה

[קִיב] ואיתא בספרי כי דבר ה' בזה זה צדוקי ואת מצותו הפר זה אפיקורוס. ד"א כי דבר ה' בזה זה המגלה פנים בתורה ואת מצותו הפר זה המפר ברית בשר. מיכן אמר רבי אלעזר המודעי המחלל את הקדשים והמבזה את המועדות והמפר בריתו של אברהם אבינו אף

הלימוד היומי

לע"נ חכם בן ציון אבא-שאול בן בניה זעוק"ל

שבזה הוא מבזה את ה' ומפר את מצות כתיבת סת"ם שאינה מתקיימת כתיקונה ועונשה
 שהיא תכרת ממעלת הצדיקים שזוכים להנות מהאור הגנוז להם (רמ"ק). **אֶפִּילוּ**
דְּגָרַע חֵד דְּרָגָא, אוּ חֵד קְשָׁרָא, מֵאַת חֵד מְנִייהוּ וזה נאמר
 עליו אפילו שהוא גורע רק מדרגה אחת או קשר אחד מאות אחת מהם.

כתיבת האות יוד וקוץ היוד

תָּא חַוִּי, י' בְּקַדְמֵיתָא, פְּלָלָא דְכֻלָּא בא וראה שבתחילה צריך
 לכתוב את האות י' הרומזת לחכמה שהיא הכלל של כל האצילות, **סְתִים**
מִפְּל סְטָרִין, שְׁבִילִין לָא מְתַפְתְּחִין, פְּלָלָא דְדִבְר
וְנוֹקְבָא והיא סתומה מכל הצדדים כי היא נקודה שחורה לרמז שאין השגה בג"ר
 ושבילי החכמה אינם נפתחים ובמילוי אות יוד נרמזים זו"ן שהם כלל זכר ונקבה (מק"מ).
קוּצָא דִּיז'ד דְּלַעֲיָלָא, רְמִיזָא לְאִין ואומר רשב"י שיעשה את קוץ היוד
 העליון הרומז לבתר הנקרא אין לרוב העלמו. **לְבַתָּר, י' דְּאֶפִּיק הַהוּא**
נִהְרָא דְנָגִיד וְנֶפֶיק מְנִיה, וְלֵאתַעֲבָרָא מְנִיה ה' ואח"כ יעשה
 את גוף האות י' שהוא סוד החכמה שהוא הוציא את הנהר שהיא הבינה שהיא נמשכה ויצא
 ממנו, כי באותיות ו' ד' שיש במילוי אות יוד נעשה אות ה' שהיא הבינה הכלולה בחכמה
 בסוד הבן בחכמה ואח"כ בשעת הייחוד תהיה ראויה הבינה להתעבר מהחכמה יחד עם
 נשמות זו"ן שהם נרמזים באותיות ו' ד' של מילוי אות יוד, **בְּהֵאִי פְתִיב** (בראשית

אור הרשב"י

לאחרים ר' נתן אומר זה היכול ללמוד ואינו כל עיקר.
 לומר ר' נהוראי אמר זה שלא השנית על ד"ת

הלימוד היומי

לע"נ חכם בן ציון אבא-שאול בן בניה זעוק"ל

(ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֶדֶן. יוֹצֵא וְלֹא יֵצֵא ועל הבינה כתוב ונהר יוצא מעדן

שפירושו שנהר שהוא הבינה היא יוצאת מהחכמה הנקרא עדן, והנה כתוב יוצא בלשון הוה

ולא יצא בלשון עבר להורות שתמיד יוצא השפע מייחודם בסוד קיום העולמות. בְּגִין

כִּי לֹא בִּעֵינֵי אֱלֹהִים לְאֵתְפֹרֶשֶׁת מִנִּיהָ. וּבְגִין כִּי כְּתִיב רַעֲיָתִי

ומשום כך ייחודם הוא תדירי והבינה לא רוצה להיפרד מהחכמה ומשום כך כתוב רעיתי

לפי שהיא אשתו בתמידות והיא לא נפרדת ממנו (רמ"ק).

וְאֵי תִימָא נָהָר כְּתִיב, מִשְׁמַע חָד, וְהָא הָכָא תִּלְתָּת וְאִם

תאמר שהרי כתוב שרק נהר אחד שהוא הבינה יוצא מעדן שהוא החכמה ואילו כאן

ביארת שיוצאים שלושה שהם בינה וזו"ן. הֵכִי הוּא וְדָאֵי, י' אֶפִּיק

תִּלְתָּא, וּבִתְלָתָא אֶתְכַלֵּל כֻּלָּא אלא אומר רשב"י שכך הוא בודאי כי

אות י' של החכמה הוא הוציא את שלושתם ובאלו השלושה נכללים כל פרצופי האצילות

. י' אֶפִּיק לְקַמֵּיהּ הֵהוּא נָהָר, וְתִרִין בְּגִין דִּינְקָא לְהוֹ

אִמָּא, וְאֶתְעַבְרַת מִנִּיחֹ, וְאֶפִּיק לֹזן ואות י' שהוא החכמה הוציא

את הנהר שהוא הבינה ויחד עימה הוציא גם את שתי הבנים שהם זו"ן שאמא מניקה אותם

בזמן הקטנות ואח"כ מתעברת מהם בעיבור שני דגדלות ואז היא הוציאה אותם והולידה

אותם אחר עלייתם בסוד מ"ן ואז הם חוזרים ויורדים למקומם לְבִתְרָא. ה': כְּנֹוֹנָא

דָּא ה' [קריג], וְאִינֹון בְּגִין תְּחוֹת אָבָא וְאִמָּא ואח"כ זו"ן נכללים

בבינה והם בצורת אות ה' שהיא צורת אות ד' על אות ו' כדוגמה זו [קיד] ואלו הזו"ן הם

[קריג] ציור אות ה' שהוא אות ד' ואות ו' ה'. [קיד] ציור אות ה' שהוא אות ד' ואות ו' ה'.

הלימוד היומי

לע"נ חכם בן ציון אבא-שאול בן בניה זעוק"ל

בנים תחת אבא ואמא, ונמצא שעיקר מה שיצא מהחכמה היא הבינה ורק זו"ן נכללים בה ולכן מוזכר בפסוק שיצא מעדן שהוא החכמה רק הנהר שהוא הבינה כי זו"ן נכללים בה

•(מק"מ)

בְּתָר דְּאוֹלִידַת, אֶפִּיקַת בֶּן דְּכַר, וְשׁוּיִיה לְקַמָּה, וּבְעֵי לְמַכְתָּב ו'

ותיקנה אותו ולכן צריך לכתוב אחר אות ה' של הבינה את האות ו' שהוא הז"א שהבינה הולידה, וְהֵאֵי יְרִית אַחְסִנְתָּא דְּאַבָּא וְאִמָּא, וְיְרִית תְּרִין חוֹלְקִין, וּמְנִיָּה אֶתְּזֶן בְּרִתָּא וזה הבן הוא יורש את נחלת אבא ואמא

דהיינו שהוא יורש את המוחין שהם קיבלו מא"א והוא יורש את שני החלקים ומהז"א גיזונת הבת שהיא המלכות. וְעַל דָּא, בְּעֵי לְמַכְתָּב לְבְּתָר, ו"ה כַּחְדָּא כְּמָה דְּה"א קְדָמָאָה י"ה כַּחְדָּא, וְלֹא בְּעֵי לְאַפְרָשָׁא לֹזֵן

ולכן צריך לכתוב את אותיות ו' ה' כאחד כי כמו שהאות ה' הראשונה שהיא הבינה היא כאחד עם האות י' שהיא החכמה (רמ"ק), אֹנְף הָכָא ו"ה כַּחְדָּא, וְלֹא בְּעֵי לְאַפְרָשָׁא לֹזֵן. וְהֵא אֹזְקִימְנָא מְלִי. וְלֹא אַחְרָא

סְלִקִין הֵנִי מְלִי כך כאן את האותיות ו' ה' צריך לכתבם כאחד ואין ראוי להפרידם וכבר ביארנו את הדברים וכן במקום אחר עלו והתבארו דברים אלו שהם לעיל בדף יא ע"ב. וּפְאָה חוֹלְקִיהוּזֵן דְּצַדִּיקֵיָא, דִּידְעִין רְזִין עֲלָאִין דְּמִלְכָּא

קְדִישָׁא, וְיִתְחַזֵּן לְאוֹדָאָה לִיהִי אשרי חלקם של הצדיקים שיודעים את הסודות העליונים של המלך הקדוש והם ראויים להודות לו, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב